

[Damsgaard.]

lige ogsaa afholde Udgifterne derved. Kommunen betaler jo i øvrigt Udgifterne ved Eftersynet; det kunde ogsaa virke irriterende paa dem, der har opfyldt Lovens Bestemmelser, at skulle betale for at blive kontrolleret. Derimod er der intet at sige til, at de Kreaturejere, som ved Eftersynet viser sig ikke at have foretaget sig noget for Udryddelsen, selv skal betale for den derefter paabudte Udryddelse.

Med Hensyn til Tidspunktet for Eftersynet staar i Lovforslaget anført „ca. 14 Dage, forinden Kreaturerne i Almindelighed udbindnes“. Her maa naturligvis tages Hensyn til, at Foraaret ikke kommer lige tidligt til vore sydlige Øer og til Vendsyssel, der kan godt være 14 Dages til 1 Maanedes Forskel. Det er derfor rigtigt, at Kommunalraadene stilles ret frit med Hensyn til Tidsfristerne for Eftersyn, bare de holder Hovedformaålet fast; det er jo ikke saa meget det, at visse Tidsfrister overholdes, det kommer an paa, som at Larverne udryddes. Ogsaa i anden Henseende vil det være ønskeligt med en vis Frist, nemlig hvis det skulde ske, at vi igen fik Mund- og Klovesyge-Epizootier her i Landet, og det er der ogsaa aabnet Adgang for i Lovforslaget.

I Henhold til § 4 kan det paalægges Kreaturejerne at lade de Dyr, der indsættes paa fælles Græsgang eller føres til Markeder, Auktioner el. lign., undersøge og behandle; Udgiften paalægges Ejeren. Man har imidlertid ingen Sikkerhed for, at det ikke bliver en meget stor Udgift; i det hele taget har man ingen Sikkerhed for, at der ikke bliver ret store Udgifter forbundet med dette offentlige Eftersyn, saa jeg synes ikke, det er helt rigtigt, at disse Udgifter lægges over paa Ejeren. Men maaske den højtærede Landbrugsminister under en eventuel kort Udvalgsbehandling vil give os visse Oplysninger, bl. a. om disse økonomiske Spørgsmaal.

Der er indsat en Bestemmelse om, at Staten kan erstatte Dyr, som er døde efter Behandling for Oksebremselarver. I enkelte Tilfælde kan der vel blive Tale om en saadan Erstatning, og saa er den ogsaa rimelig, men det vil vistnok være sjældent, at Dyrene dør efter Behandlingen, bare de behandles nogenlunde skaansomt. Det er ikke altid, de er blevet det. F. Eks. kan det give uheldige Følger, hvis man tager alle Larverne ud paa en Gang paa et meget stærkt befængt Dyr. Hvis ikke Landmanden selv foretager Udryddelsen, men har en Slags kommunal Larvemand dertil, saa maa

denne Larvemand have et lille Kursus hos den stedlige Dyrlæge, saaledes at han kan foretage Udryddelsen mere hygiejnisk. Vi har i Praksis haft mange Eksempler paa, at det er haardhændet Behandling, der bliver Dyrene til Del.

I § 7 staar der noget om Bekendtgørelse. Jeg tror, det vilde være heldigt, om der blev agiteret nu i det tidlige Foraar for at skabe Røre om Sagen igen. Propaganda er jo moderne og kan i visse Tilfælde give store Resultater, vel ogsaa gode, og det kunde der vist blive Tale om her vedrørende Oksebremselarvens Udryddelse. Jeg henstiller, at der bliver sat ind snarest, saa vi ikke kommer bagefter i Aar, thi jeg gaar ud fra, at Udbindingen mange Steder vil komme meget tidligt i Aar paa Grund af Foder-mangel, og man maa helst sætte ind med Udryddelsen før Udbindingen.

Jeg kan tilsige mit Partis Støtte til en hurtig Behandling efter en kort Udvalgsbehandling og derefter til Vedtagelse af Lovforslaget i dette høje Ting. Naar vi saa har Loven, maa Vest- og Sønderjyderne tage et kraftigt Tag, saa at vi kan blive færdige med Oksebremselarven.

Chr. R. Christensen: Bekæmpelsen af Oksebremselarven fra Statens Side har nu staaet paa i 17 Aar, og Resultatet af denne Bekæmpelse er blevet, ifølge Bemærkninger til Lovforslaget, at man meget hurtigt naaede de ønskede Resultater paa Øerne, men at Bekæmpelsen i Virkeligheden var fuldkommen resultatløs for Jyllands Vedkommende indtil 1935, da man gennemførte et Eftersyn Nr. 2. Man har altsaa af Erfaringerne lært, at Bekæmpelse kan nytte, og at den kun nytter, naar den foretages virkelig effektivt. Derfor mener jeg, Situationen i Dag er den, at det maa være Opgaven at faa hele dette Spørgsmaal gjort færdigt i Løbet af den kortest mulige Tid.

Jeg kan hilse med Tilfredshed, at den højtærede Landbrugsminister søger Bemyndigelse til at lade foretage et yderligere Eftersyn aarlig, og ogsaa, at de rene Besætninger fritages for Betaling for dette yderligere Eftersyn, saaledes at der paa den Maade gives en Præmie for at have renset.

Jeg mener, at det foreliggende Lovforslag er et betydeligt Skridt i den rigtige Retning. Noget andet er, om dette Skridt ikke burde have været foretaget i nok saa udpræget Grad, at man f. Eks. fik Kontrol med, hvad der overføres fra Jylland til Øerne, saaledes at man for Øernes Vedkommende, hvor man praktisk talt er færdig i Løbet af forholdsvis kort Tid, kunde undgaa disse